

24 Αυγούστου, 1992

[Α. ΛΟΥΖΟΥ, Π.]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΜΑΡΙΟΣ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ,

Αιτητής,

v.

ΑΡΧΗΓΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 372/91).

-
- Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Προθεσμία — Έναρξη — Κοινοποίηση με επιστολή στη διεύθυνση που έδωσε ο αιτητής — Δεν αρκεί η απόδειξη αποστολής της επιστολής, εφόσον δίδεται βεβαίωση από τον αιτητή ότι έλαβε γνώση σε μεταγενέστερο στάδιο λόγω διαμονής του σε άλλη διεύθυνση.* 5
- Διοικητική Πράξη — Νομοθετικό καθεστώς — Η εγκυρότητά της πράξης αποφασίζεται με βάση το νομικό και πραγματικό καθεστώς που ισχύει κατά τον χρόνο λήψης της απόφασης — Υπό την αίρεση ότι η διοίκηση δεν παρέλειψε να εκτελέσει, ό,τι είχε καθήκον, πριν την αλλαγή της νομοθεσίας ή των πραγματικών γεγονότων — Η απόφαση πρέπει να λαμβάνεται εντός εύλογου χρόνου υπό τις εκάστοτε περιστάσεις.* 10
- Ο αιτητής προσέβαλε την απόφαση των καθ' ων η αίτηση με την οποία δεν τον προσέλαβαν στην Πυροσβεστική Υπηρεσία, για το λόγο ότι μέχρι την ημέρα λήψης της επίδικης απόφασης αυτός είχε συμπληρώσει το εικοστο-πέμπτο έτος της ηλικίας του. 15
- Οι καθ' ων η αίτηση ανάμεσα σε άλλα πρόβαλαν προδικαστική ένσταση ότι η προσφυγή καταχωρήθηκε εκπρόθεσμα. Προς αντίκρουση της ενστάσεως αυτής ο αιτητής ισχυρίστηκε πως η κοινοποίηση της απόφασης είχε γίνει σε συγγενικό του σπίτι, ενώ ο ίδιος διέμενε σε άλλη διεύθυνση, με αποτέλεσμα να λάβει γνώση της απόφασης λίγες μέρες πριν καταχωρήσει την προσφυγή. 20 25

5 'Όσον αφορά στην ουσία της υπόθεσης, ήταν ισχυρισμός του αιτητή πως η απόφαση για πρόσληψή του έπρεπε να είχε γίνει μέσα σε τριάντα μέρες, μετά την παρέλευση των οποίων οι καθ' ων η αίτηση δεν εδικαιούνται να εφαρμόσουν το νομικό και πραγματικό καθεστώς που ίσχυε κατά τη λήψη της απόφασης αλλά αυτό που ίσχυε τριάντα μέρες μετά την ημέρα υποβολής της αίτησής του.

10 Οι καθ' ων η αίτηση αντέκρουσαν το επιχείρημα αυτό, ισχυριζόμενοι ότι ο αιτητής δεν υπέβαλε αίτημα ή παράπονο βάσει του Άρθρου 29 του Συντάγματος ώστε να δικαιούται αιτιολογημένης απάντησης σε τριάντα μέρες.

15 Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

20 (1) Στην υπό εξέταση περίπτωση θα πρέπει να θεωρηθεί ότι η κοινοποίηση περιήλθε σε γνώση του αιτητή, παρόλη την ταχυδρομηση της επιστολής στη διεύθυνση που είχε δώσει ο ίδιος, στον χρόνο που αυτός βεβαιώνει ότι περιήλθε σε γνώση του. Επομένως η προσφυγή δεν μπορεί να θεωρηθεί ως εκπρόθεσμη. Θα πρέπει όμως να παρατηρήσω ότι η προσέγγιση αυτή διαφέρει από τις συνηθισμένες περιπτώσεις χρήσης του ταχυδρομείου σε συναλλαγές κάτω από το Κοινοδίκαιο.

30 (2) Η γενική αρχή είναι ότι η εγκυρότητα μιας διοικητικής πράξης αποφασίζεται με βάση το νομικό και πραγματικό καθεστώς που ίσχυε κατά το χρόνο της έκδοσής της. Η αρχή όμως αυτή υπόκειται στην αίρεση ότι η προϋπάρχουσα νομοθεσία έχει εφαρμογή όταν υπήρξε παράλειψη από μέρους της διοίκησης να εκτελέσει εντός ευλόγου χρόνου εκείνο που είχε καθήκον να εκτελέσει πριν την αλλαγή του Νόμου. Η ίδια αρχή εφαρμόζεται και ως προς τα πραγματικά γεγονότα που υπήρχαν κατά το χρόνο που έπρεπε να ληφθεί η επίδικη απόφαση ή που συνέχισαν να υπάρχουν μέσα σε ένα εύλογο χρόνο όταν ήτο το αρμόδιο όργανο υπόχρεο να πάρει την απόφαση πριν την αλλαγή. (Βλέπε Πορίσματα Νομολογίας του Συμβουλίου Επικρατείας 1929-1959 σελ. 162).

40 Εκείνο το οποίο προέχει στην προκειμένη περίπτωση είναι κατά πόσο η πάροδος του χρόνου από τις 4 Ιουνίου, που υπέβαλε την αίτηση ο αιτητής, μέχρι την 1 Δεκεμβρίου που

έγιναν οι προσλήψεις στην Πυροσβεστική Υπηρεσία, αποτελεί παράλογη καθυστέρηση και ότι η διαδικασία έπρεπε εύλογα να είχε συμπληρωθεί μέχρι της 10 Οκτωβρίου 1990, ώστε να μην είχε ο αιτητής συμπληρώσει το εικοστο-πέμπτο έτος της ηλικίας του κατά το χρόνο λήψεως της απόφασης και έτσι να αποκλεισθεί ως υποψήφιος. 5

Ποία είναι η λογική περίοδος από την έναρξη της διαδικασίας μέχρι τη λήψη της τελικής απόφασης, εξαρτάται από τα διάφορα στάδια από τα οποία πρέπει να περάσει η διαδικασία για να καταλήξει το αρμόδιο Διοικητικό Όργανο στην τελική απόφαση. 10

Έχοντας κατά νου όλη αυτή την χρονοβόρα διαδικασία, έχω καταλήξει στο συμπέρασμα ότι στην υπό εξέταση υπόθεση δεν υπήρξε οποιαδήποτε παράλογη καθυστέρηση στη διαδικασία ώστε να μπορούσε να λεχθεί ότι η επίδικη απόφαση θα έπρεπε εύλογα να είχε ληφθεί πριν την 10 Οκτωβρίου 1990, οπότε ο αιτητής θα είχε την προβλεπόμενη από το Νόμο ηλικία για διορισμό. 15 20

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες Υποθέσεις:

Cyprus Transport Co. Ltd and Another v. Republic (No.1) (1969) 3 C.L.R. 501. 25

Aspri v. Republic (1979) 3 C.L.R. 490.

Lordou and Others v. Republic (1968) 3 C.L.R. 427. 30

Loiziana Hotels Ltd v. Municipality of Famagusta (1971) 3 C.L.R. 466. 35

HadjiPetrou and Others v. Municipality of Nicosia (1978) 3 C.L.R. 237.

Προσφυγή.

Προσφυγή κατά της απόφασης των καθ' ων η αίτηση να μην τον προσλάβουν στην Πυροσβεστική Υπηρεσία. 40

Π. Αγγελίδης, για τον αιτητή.

Τ. Πολυχρονίδου (δ/νίς), Δικηγόρος της Δημοκρατίας
Α', για τους καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

5

Α. ΛΟΪΖΟΥ, Π.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Με την προσφυγή αυτή ο αιτητής ζητά την ακύρωση της απόφασης των καθ' ων η αίτηση να μη τον προσλάβουν στην Πυροσβεστική Υπηρεσία.

10

Ο λόγος που δίδεται στην απόφαση για τη μη πρόσληψή του είναι γιατί ο αιτητής είχε συμπληρώσει το εικοστο-πέμπτο έτος της ηλικίας του κατά την ημέρα λήψης της επίδικης απόφασης.

15

Στις 4 Ιουνίου 1990, ο αιτητής υπέβαλε αίτηση για πρόσληψη στην Πυροσβεστική Υπηρεσία. Παρακάθισε σε εξετάσεις, αλλά στις 10 Οκτωβρίου 1990 συμπλήρωσε το εικοστο-πέμπτο έτος της ηλικίας του. Οι προσλήψεις στην Πυροσβεστική Υπηρεσία έγιναν την 1 Δεκεμβρίου 1990, σύμφωνα με τις πρόνοιες του άρθρου 13(Α) του περί Αστυνομίας Νόμου, Κεφ. 285, όπως τροποποιήθηκε από το Νόμο αρ. 69 του 1987, και τις πρόνοιες του Κανονισμού 6(4) των περί Αστυνομίας (Γενικών) - 20 Κανονισμών του 1989, Κ.Δ.Π. 51/89. Η κοινοποίηση της απόφασης αυτής προς τον αιτητή, έγινε με επιστολή που φέρει ημερομηνία 29 Δεκεμβρίου 1990, και σ' αυτή γίνεται επίκληση του Κανονισμού 4(1)(γ) των πιο πάνω Κανονισμών.

25
30

Από μέρους των καθ' ων η αίτηση ηγήθησαν δύο προδικαστικές ενστάσεις. Η πρώτη είναι ότι εσφαλμένα η προσφυγή στρέφεται εναντίον του Γενικού Εισαγγελέα ως καθ' ου η αίτηση 3, ο οποίος με κανένα τρόπο δεν 35 συνέπραξε στη λήψη της επίδικης απόφασης.

Δε θα ασχοληθώ σε έκταση με την ένσταση αυτή γιατί δεν έχει γίνει ολοκληρωμένη επιχειρηματολογία. Εφόσον όμως τα αρμόδια διοικητικά όργανα είναι ενώπιον του 40 Δικαστηρίου δεν θα έπρεπε και δεν ήταν αναγκαίο να είχε συμπεριληφθεί ο Γενικός Εισαγγελέας ως διάδικος και έτσι διαγράφεται στην προκειμένη περίπτωση. (Βλέπε *Cyprus Transport Co. Ltd and Another (No. 1) v. Repu-*

blic (1969) 3 C.L.R. 501.)

Η δεύτερη προδικαστική ένσταση είναι ότι η προσφυγή είναι εκπρόθεσμη. Ο αιτητής ισχυρίζεται ότι κατά την ημερομηνία της κοινοποίησης κατοικούσε στην οδό Μίλωνος 86, στο Ζακάκι και όχι στην οδό Δαιδάλου 4 στον Άγιο Ιωάννη Λεμεσού και ότι η επιστολή είχε αποσταλεί σε συγγενική του οικογένεια και όχι στον ίδιο, ο οποίος πληροφορήθηκε την απόρριψή του λίγες μέρες πριν την καταχώρηση της παρούσας προσφυγής.

Στην αίτηση που υπέβαλε ο αιτητής για πρόσληψη στην Πυροσβεστική Υπηρεσία, δήλωσε ως διεύθυνσή του την οδό Δαιδάλου 4, Άγιος Ιωάννης Λεμεσού. Ήταν δε στη διεύθυνση αυτή που στάληκε στις 20 Ιουλίου 1990 η ειδοποίηση με την οποία ο αιτητής κλήθηκε σε γραπτές εξετάσεις στις οποίες παρακάθησε και επίσης στην ίδια διεύθυνση στάληκε στις 27 Σεπτεμβρίου 1990 η σχετική ειδοποίηση με την οποία κλήθηκε σε προσωπική συνέντευξη. Ουδέποτε δε πληροφόρησε οποιοδήποτε για αλλαγή της διεύθυνσής του.

Είναι η εισήγηση των καθ' ων η αίτηση ότι με βάση τα πιο πάνω η κοινοποίηση της επίδικης απόφασης με την επιστολή ημερομηνίας 29 Δεκεμβρίου στην πιο πάνω διεύθυνση ήτο η ενδεδειγμένη και ορθή.

Το θέμα της εκπρόθεσμης καταχώρησης προσφυγής κατά παράβαση του άρθρου 146.3 του Συντάγματος υπήρξε αντικείμενο εκτεταμένης νομολογιακής εξέτασης.

Στα Πορίσματα Νομολογίας του Συμβουλίου Επικρατείας της Ελλάδας της Ευρώπης 1929-1959 στη σελίδα 252 αναφέρονται τα πιο κάτω:

"Η κοινοποίησης δέον να αποδεικνύεται ως λαβούσα πράγματι χώραν. Αποδεικτικόν κοινοποιήσεως μη συνταγέν υπό δημοσίου οργάνου δεν λαμβάνεται υπ' όψιν δια την κρίσιν περί εμπροθέσμου ασκήσεως της αιτήσεως ακυρώσεως. Δεν αποτελεί δε πλήρη απόδειξιν κοινοποιήσεως το ότι η πράξις φέρεται διεκπεραιωθείσα δια παραδόσεως εις το Ταχυδρομείον, εφ' όσον δεν αποδεικνύεται και η

5 περιέλευσις αυτής εις τον προς ον η κοινοποιήσις και δη από βεβαίας χρονολογίας, έστω και αν έτι βεβαιούται η παραλαβή του σχετικού εγγράφου ως συστημένου υπό της ταχυδρομικής υπηρεσίας. (246, 1393(53), 1324(55), 1024(56))."

10 Αναφορά μπορεί να γίνει επίσης στην υπόθεση *Aspri v. Republic* (1979) 3 C.L.R. 490 στη σελ. 497 στην οποία υιοθετούνται οι αρχές που εκτίθενται στα πορίσματα πιο πάνω.

15 Στην απόφαση του Συμβουλίου Επικρατείας 1324/1955 (Ολομέλεια), κρίθηκε σχετικά με τον ισχυρισμό του Υπουργείου Εργασίας ότι προσβάλλετο εκπρόθεσμα η πράξη, ότι από τα έγγραφα φάνηκε ότι:

20 "Το δια του δευτέρου εκ των ανωτέρω εγγράφων αυτού διαβεβαιούμενον γεγονός, ότι δηλ. η πράξις αυτή φέρεται εν τοις βιβλίοις του Υπουργείου ως διεκπεραιωθείσα την 27-7-54 διά παραδόσεώς της εις το Κεντρικόν Ταχυδρομείον Αθηνών, δεν αποτελεί πλήρη απόδειξιν κοινοποιήσεως εις τον αιτούντα Δήμον, εφ' όσον δεν αποδεικνύεται και περιέλευσις της 25 πράξεως ταύτης εις τον Δήμον και δη από βεβαίας χρονολογίας. Αντιθέτως ο Δήμος ούτος, δια του 2914/20-5-55 προς το Δικαστήριον τούτο εγγράφου του και της 3409/1-6-55 βεβαιώσεώς του, βεβαιοί ότι το πρώτον 30 κατά την κοινοποίησιν της δευτέρας εκ των προσβαλλομένων πράξεων έλαβε γνώσιν και της πρώτης, η οποία ουδέ φέρεται πρωτοκολληθείσα, κατά τα προκύψαντα εξ ερεύνης του πρωτοκόλλου αυτού."

35 Στην υπό εξέταση περίπτωση θα πρέπει, ακολουθώντας την αρχή που διατυπώνεται στα Πορίσματα Νομολογίας πιο πάνω, και που υιοθετήθηκε στην υπόθεση *Aspri*, να θεωρηθεί ότι η κοινοποίηση περιήλθε σε γνώση του αιτητή, παρόλη την ταχυδρόμηση της επιστολής στη διεύθυνση που είχε δώσει ο ίδιος, στον χρόνο που αυτός βεβαιώνει ότι περιήλθε σε γνώση του. Επομένως η προσφυγή δεν 40 μπορεί να θεωρηθεί ως εκπρόθεσμη. Θα πρέπει όμως να παρατηρήσω ότι η προσέγγιση αυτή διαφέρει από τις συνηθισμένες περιπτώσεις χρήσης του ταχυδρομείου σε συναλλαγές κάτω από το Κοινοδίκαιο.

Θα εξετάσω τώρα την ουσία της προσφυγής. Είναι παραδεχτό ότι ο αιτητής κατά την ημερομηνία λήψης της επίδικης απόφασης είχε συμπληρώσει το εικοστο-πέμπτο έτος της ηλικίας του αλλά ισχυρίζεται ότι η απόφαση για πρόσληψη ή απόρριψή του έπρεπε να ληφθεί μέσα σε τριάντα μέρες, όπως επιβάλλει το Σύνταγμα και ότι μετά την παρέλευση του χρόνου αυτού οι καθ' ων η αίτηση δεν δικαιούνται να εφαρμόσουν το νομικό και πραγματικό καθεστώς που ίσχυε κατά τη λήψη της απόφασης, αλλά όφειλαν να εφαρμόσουν αυτό που ίσχυε κατά την 4 Ιουνίου 1990, πλέον του χρόνου των τριάντα ημερών που παρείχε το Σύνταγμα για εξέταση αιτήσεων και παραπόνων αιτητών.

Προς υποστήριξη της πιο πάνω θέσης έγινε παραπομπή στις υποθέσεις *Andriani G. Lordou and Others v. Republic* (1968) 3 C.L.R. 427, *Loiziana Hotels Ltd. v. The Municipality of Famagusta* (1971) 3 C.L.R. 466, *HadjiPetrou and Others v. The Municipality of Nicosia* (1978) 3 C.L.R. 237.

Είναι η εισήγηση των καθ' ων η αίτηση ότι στην υπό εξέταση περίπτωση ο αιτητής δεν υπέβαλε αίτηση ή παράπονο κάτω από το Άρθρο 29 του Συντάγματος δικαιούμενος να απαιτήσει έγγραφη αιτιολογημένη απάντηση μέσα σε χρόνο πόν να μη υπερβαίνει τις τριάντα ημέρες, οπότεν σε περίπτωση παραλείψεως να γίνει τούτο, θα μπορούσε, δυνάμει του Άρθρου 29(2) του Συντάγματος και της νομολογίας μας πάνω σ' αυτό, να προσφύγει στο Δικαστήριο.

Η νομολογία μας δεν φαίνεται να έχει ασχοληθεί με το θέμα του κατά πόσο οι αποφάσεις των διοικητικών οργάνων, όπως οι διαδικασίες διορισμών πρέπει να συμπληρώνονται εντός τριάντα ημερών. Αντίθετα, εκείνο που εξάγεται από τις υποθέσεις *Andriani Lordou* και *Loiziana* (πιο πάνω) είναι ότι η γενική αρχή είναι ότι η εγκυρότητα μιας διοικητικής πράξης αποφασίζεται με βάση το νομικό και πραγματικό καθεστώς που ίσχυε κατά το χρόνο της έκδοσής της. Η αρχή όμως αυτή υπόκειται στην αίρεση ότι η προϋπάρχουσα νομοθεσία έχει εφαρμογή όταν υπήρξε παράλειψη από μέρους της διοίκησης να εκτελέσει εντός ευλόγου χρόνου εκείνο που

είχε καθήκο να εκτελέσει πριν την αλλαγή του Νόμου. Η ίδια αρχή εφαρμόζεται και ως προς τα πραγματικά γεγονότα που υπήρχαν κατά το χρόνο που έπρεπε να ληφθεί η επίδικη απόφαση ή που συνέχισαν να υπάρχουν
5 μέσα σε ένα εύλογο χρόνο όταν ήτο το αρμόδιο όργανο υπόχρεο να πάρει την απόφαση πριν την αλλαγή. (Βλέπε Πορίσματα Νομολογίας του Συμβουλίου Επικρατείας 1929-1959 σελ. 162.)

10 Εκείνο το οποίο προέχει στην προκειμένη περίπτωση είναι κατά πόσο η πάροδος του χρόνου από τις 4 Ιουνίου, που υπέβαλε την αίτηση ο αιτητής, μέχρι της 1 Δεκεμβρίου που έγιναν οι προσλήψεις στην Πυροσβεστική Υπηρεσία, αποτελεί παράλογη καθυστέρηση και ότι η διαδικασία
15 έπρεπε εύλογα να είχε συμπληρωθεί μέχρι της 10 Οκτωβρίου 1990, ώστε να μην είχε ο αιτητής συμπληρώσει το εικοστο-πέμπτο έτος της ηλικίας του κατά το χρόνο λήψεως της απόφασης και έτσι να αποκλεισθεί ως υποψηφιος.

20 Ποία είναι η λογική περίοδος από την έναρξη της διαδικασίας μέχρι τη λήψη της τελικής απόφασης, εξαρτάται από τα διάφορα στάδια από τα οποία πρέπει να περάσει η διαδικασία για να καταλήξει το αρμόδιο
25 Διοικητικό Όργανο στην τελική απόφαση. Η διαδικασία της πρόσληψης στην Πυροσβεστική Υπηρεσία προνοείται από τους Κανονισμούς 5 και 6 των περί Αστυνομίας (Γενικοί) Κανονισμοί του 1989 (Κ.Δ.Π. 51/89). Με τον Κανονισμό 5, εγκαθιδρύεται Συμβούλιο Προσλήψεων το
30 οποίο απαρτίζεται από το Διευθυντή Εκπαιδύσεως και δύο άλλους ανώτερους αξιωματικούς, που στις περιπτώσεις εγγραφών για την Πυροσβεστική ο ένας από τους δύο θα πρέπει να προέρχεται από την Πυροσβεστική, και τους οποίους διορίζει ο Αρχηγός με την έγκριση του
35 Υπουργού. Οι αρμοδιότητες του Συμβουλίου προσλήψεων είναι:

40 "(α) Αξιολόγηση και ταξινόμηση των αιτήσεων των υποψηφίων για πρόσληψη.

(β) Ορισμός ημερομηνίας εξέτασης των υποψηφίων, προφορικής ή και γραπτής, κατά την κρίση του Συμβουλίου Προσλήψεων.

(γ) Διεξαγωγή και βαθμολογία των γραπτών ή και προφορικών εξετάσεων των υποψηφίων.

(δ) Καταρτισμός πίνακα επιτυχόντων κατά σειρά επιτυχίας στις εξετάσεις και υποβολή του στον Αρχηγό." 5

Ο Κανονισμός 6 προβλέπει:

"6(1) Ο Αρχηγός προκηρύσσει τις κενές θέσεις ανάλογα με τις ανάγκες της Δύναμης με δημοσίευση στην επίσημη εφημερίδα της Δημοκρατίας και σε τρεις τουλάχιστον ημερήσιες εφημερίδες. 10

(2) Αιτήσεις θα υποβάλλονται στον Αρχηγό μέσα στην καθορισμένη προθεσμία και στο καθορισμένο έντυπο. 15

(3) Μετά τη λήξη της προθεσμίας για την υποβολή αιτήσεων ο Αρχηγός θα διαβιβάζει στο Συμβούλιο Προσλήψεων τις αιτήσεις, το οποίο και θα ενεργεί σύμφωνα με τον Κανονισμό 5 των παρόντων Κανονισμών. 20

(4) Ο Αρχηγός, με βάση τον πίνακα επιτυχόντων και τις απόψεις του Συμβουλίου Προσλήψεων αναφορικά με τις προσωπικές συνεντεύξεις και τα προσόντων των υποψηφίων, θα προβαίνει σε προσλήψεις σύμφωνα με το άρθρο 13Α του Νόμου. 25

(5) Σε περίπτωση που ο προσλαμβανόμενος έχει πτυχίο ή δίπλωμα πανεπιστημίου, ο Αρχηγός με την έγκριση του Υπουργού και του Υπουργού Οικονομικών, μπορεί να τον τοποθετήσει σε οποιαδήποτε βαθμίδα της προβλεπόμενης μισθοδοτικής κλίμακας. 30 35

(6) Ο υπό του Συμβουλίου Προσλήψεων καταρτιζόμενος πίνακας επιτυχόντων θα ισχύει μέχρι της συντάξεως από αυτό νέου πίνακα επιτυχόντων." 40

Στην προκείμενη περίπτωση όπως έχουμε δει από την

έκθεση των γεγονότων η ειδοποίηση για τις γραπτές
εξετάσεις στάληκε στις 20 Ιουλίου 1990 και στις 27
Σεπτεμβρίου 1990 η σχετική ειδοποίηση, με την οποία ο
αιτητής κλήθηκε σε προσωπική συνέντευξη και
5 προφορικές εξετάσεις.

Απ' ότι κατόρθωσα να διαπιστώσω από τις
εβδομαδιαίες διαταγές (Παράρτημα (Α)), οι
προσληθέντες την 1 Δεκεμβρίου 1990, ήσαν εξήντα-
10 τέσσερις, που θα είναι λογικό να συμπεράνει ένας ότι
πρέπει να υπήρχε πολύ μεγαλύτερος αριθμός υποψηφίων.
Όλων αυτών των διορισθέντων και των υπολοίπων
υποψηφίων έπρεπε να βαθμολογηθούν οι γραπτές
εξετάσεις και να γίνει η εκτίμηση του καθενός και η
15 σύγκριση μεταξύ των συνυποψηφίων αφού θα εγίνοντο οι
συνεντεύξεις και η βαθμολογία των προφορικών
εξετάσεων. Επιπλέον η ετοιμασία του πίνακα
επιτυχόντων με τις απόψεις του Συμβουλίου Προσλήψεων
αναφορικά με τις προσωπικές συνεντεύξεις και τα
20 προσόντα των υποψηφίων τα οποία έπρεπε να
διαβιβαστούν στον Αρχηγό της Αστυνομίας, ο οποίος τότε
με τη σειρά του μπορούσε να προβεί σε προσλήψεις
σύμφωνα με το Άρθρο 13Α του περί Αστυνομίας Νόμου,
Κεφ. 285, όπως τροποποιήθηκε.

25 Έχοντας κατά νου όλη αυτή την χρονοβόρα
διαδικασία, έχω καταλήξει στο συμπέρασμα ότι στην υπό
εξέταση υπόθεση δεν υπήρξε οποιαδήποτε παράλογη
καθυστέρηση στη διαδικασία ώστε να μπορούσε να λεχθεί
30 ότι η επίδικη απόφαση θα έπρεπε εύλογα να είχε ληφθεί
πριν την 10 Οκτωβρίου 1990, οπότε ο αιτητής θα είχε
την προβλεπόμενη από το Νόμο ηλικία για διορισμό.

35 Για όλους τους πιο πάνω λόγους η προσφυγή
αποτυγχάνει και απορρίπτεται. Επικυρώνεται η επίδικη
απόφαση. Δε γίνεται όμως οποιαδήποτε διαταγή για
έξοδα.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.